

SVĚTLO

TÝDENÍK MATICE CYRILOMETODĚJSKÉ

50. ČÍSLO / XXVII. ROČNÍK

14 Kč • 0,76 €

15. PROSINCE 2019

Z obsahu:

**O Skutcích apoštolů -
„Priscilla a Akvila
ho vzali k sobě“**

Katecheze papeže
Františka při generální
audienci
13. listopadu 2019 na
náměstí Sv. Petra v Římě
- strana 2 -

Svatý Dominik Siloský
Libor Rösner
- strana 4 -

**P. Ignác Stuchlý pokročil
směrem k blahorečení**
- strana 5 -

**Sto růží Panny Marie
pro rozjímání (8)**
P. Clemente
Arranz Enjuto
- strana 6 -

**Štípa - „hojiš,
léčíš, ulevuješ“**
Petr Bobek
- strana 8 -

**Život s Bohem
(11 - dokončení)**
Raoul Plus SJ
- strana 10 -

O čistotě
P. Štefan Ištvanik CSsR
- strana 11 -

*„Co jste vyšli na poušť vidět? Snad rákos zmítaný větrem? ...
Člověka oblečeného do jemných šatů?“ (Mt 11, 7-8)*

Alvise Vivarini (kolem 1446 - kolem 1503): Sv. Jan Křtítel, tempera a olej na desce, 1475, Madrid

O čistotě

Svatý papež Řehoř Veliký vzpomíná člověka, který byl malé postavy, chabého zdraví, ale v tomto slabém a nemocném těle se skrýval silný duch. Lidé měli pro něho jen přezdívku „pánbičkář“. V době kdy žil, severní Itálie byla zaplavena Langobardy, kteří se chovali vůči Italům velice nepřátelsky, nenáviděli je kvůli katolickému náboženství. Tento pámbičkář často chodíval mezi Langobardy. Ti se k němu chovali přátelsky, neviděli v něm svého nepřítele. Stalo se, že Langobardi zajali jednoho kněze a chtěli ho zabít. Když se o tom dozvěděl pámbičkář, přišel k Langobardům a vyjednával knězovo propuštění. Dosáhl jen toho, že kněze svěřili do jeho rukou s tím, že když uteče, zabijí pámbičkáře. Byla noc, pámbičkář kněze vzbudil a řekl: „Otče, teď všechno spí. Běžte, ať vám Pán Bůh pomůže.“ Avšak kněz nechtěl v žádném případě zachránit svůj život za cenu života pámbičkáře. Ale on začal kněze přesvědčovat. „Věřící vás potřebují, o mne se bát nemusíte, vždyť já jsem v rukou Božích. Jen běžte, otče!“ Nakonec kněze přesvědčil. Kněz byl osvobozen, ale za jeho svobodu zaplatil pámbičkář vlastním životem.

Vysvobodit člověka z rukou nepřátel, kteří cíhají na jeho tělesný život, je velkolepý hrdinský skutek. Avšak vysvobodit člověka z rukou nepřátel, kteří ohrožují jeho duši, jeho věčný život, je mnohem větší a důležitější skutek.

V evangeliu čteme také o tom, jak Pán Ježíš osvobodil člověka, který byl již dlouho v moci zlých duchů, kteří ohrožovali nejen jeho tělesné zdraví i tělesný život, ale také jeho duši a jeho věčný život. (srov. Lk 8,26–39) Pán Ježíš přišel do kraje Gerasenských kvůli tomuto posedlému člověku, aby ho vysvobodil z moci zlých duchů. Vyhnal z něho zlé duchy a odešel. A toto je jeho vlastní poslání mezi námi: vysvobodit lidi z moci a otroctví ďábla a přivést je k našemu nebeskému Otci. Za vysvobození lidstva z moci ďábla musel rovněž zaplatit vlastním životem, smrtí na kříži.

Tak jako jsou různé stupně posedlosti, tak jsou také různé druhy ďábelství. Z evangelia se dozvídáme o ďábelstvích:

němém, hluchoněmém, náměsíčním apod. Ďábelství, které svatý Lukáš vzpomíná v Gerase, bylo ďábelství nečistoty. Posedlý chodíval nahý a zuřil tak, že ničím ho nebylo možné spoutat. Při čtení této události máme dojem, že evangelium nám chce připomenout dnešní posedlost, která je velmi rozšířená a trápí mnohé, zejména mladé lidi. Je jí ďábelství nečistoty. Závislost na sexu je horší než závislost na drogách. Doplácejí na ni mnozí jednotlivci, četné rodiny a mnohé děti, které zůstávají jako sirotci, a to navzdory tomu, že oba rodiče žijí. Ďábelství nečistoty má dnes velký úspěch. Devastuje mravnost a lidskost s mnohými negativními důsledky, jež poznamenávají jednotlivce, rodiny a celý národ na velmi dlouhou dobu. Neboť vždy je snadnější devastovat a ničit, než devastované a zničené napravit. Abychom dokázali s milostí a pomocí Boží být čistými v nečistém světě, zamysleme se nad mravní čistotou, která je opakem nečistoty.

Mravní čistota je mohutná síla, která neprotrhla hráz šestého a devátého Božeho přikázání. Proto se nestala ničivou silou, ale zůstala vždy silou tvořivou. Čistota je nejen užitečnou a tvořivou silou, ale je také vznešenou a krásnou ctností, jež ozdobuje člověka. Mezi ctnostmi se čistota skví tak jako lilie mezi květinami.

„Co dělat, abychom si uchránili v tomto nečistém světě čisté srdce, čisté tělo i čistou duši a tím si zajistili šťastné manželství a věčný život?“

Když svatému Stanislavu Kostkovi rodný bratr vyčítal, že nemá zájem o nemravné zábavy a podobné nevhodné podniky, odpověděl mu: „Já jsem stvořen pro něco vznešenějšího, než abych se stal otrokem nízkých vášní.“ Takto smýšlel o čistotě tento světec, který zemřel jako osmnáctiletý. Nejen svatý Stanislav Kostka byl stvořen pro vznešenější věci, ale všichni jsme Bohem stvořeni pro čistotu, jak to zdůrazňuje i svatý Pavel: „Všechno je mi dovoleno; ale není všech-

no ku prospěchu. Všechno je mi dovoleno; ale já se nedám ničím ovládnout. Pokrmy jsou pro břicho a břicho pro pokrmy a Bůh jedno i druhé zničí. Tělo však není pro smilstvo, je pro Pána a Pán pro tělo. A Bůh, který vzkřísil Pána, vzkřísí svou mocí také nás.“ (1 Kor 6,12–14) Naše těla jsou velmi vznešená, jsou Božím chrámem. Bůh přebývá v nás, proto svým tělem máme sloužit Pánu Bohu buď jako svobodní, anebo v manželství. Vždyť Pán Ježíš řekl: „Miluje-li mě někdo, bude zachovávat mé slovo a můj Otec ho bude milovat a přijdeme k němu a uděláme si u něho příbytek. Kdo mě nemiluje, má slova nezachovává; a slovo, které slyšíte, není ode mne, ale od Otce, který mě poslal.“ (Jan 14,23–24) Čili jsme příbytkem Božím, příbytkem Nejsvětější Trojice. Hříchy nečistoty mohou Boží příbytek v nás změnit v příbytek našeho největšího nepřítele, kterým je ďábel, bytost ve své podstatě zlá. Ďábel proto nemůže nic dobrého udělat, jeho činnost je vždy destruktivní, ničivá.

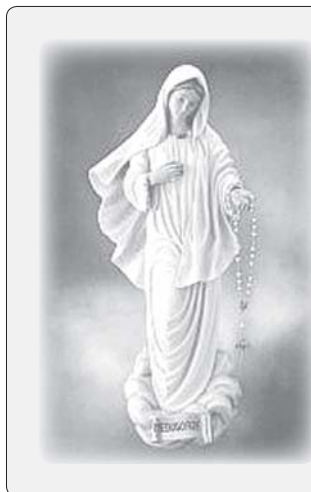
Čistota je pilířem našeho duchovního života a našeho vztahu k Bohu. Je-li tento pilíř pevný, pevná je i naše víra, naše naděje i naše láska k Bohu a náš vztah k Bohu je synovský. Ale když se pilíř čistoty zachvěje, anebo dokonce padne, tak s ním padá i náš vztah k Bohu. Proto je velkým omylem, když si někdo myslí, že ztráta čistoty je jen maličkostí. Takto může smýšlet jen ten, kdo nemyslí na důsledky hříchů nečistoty.

Skutečnost je taková, že mnozí již v hříších nečistoty potopili své celoživotní a věčné štěstí, i svůj věčný život. Právě hříchy nečistoty jsou příčinou toho, že mnozí ztrácejí svůj mladistvý elán, svoji mužnou sílu, čímž ztroskotaly všechny jejich životní plány. Tak se z mladých lidí, kteří měli ideální předpoklady, staly zkrachované ruiny. A to už nejsou maličkosti, ale jsou to velmi velké zločiny, které spáchali sami na sobě ti, kdo hříchy nečistoty považovali za maličkosti. Ztratili svoje zdraví a zapříčinili si předčasnou smrt. Toto jsou jen přirozené důsledky. Největší jsou nadpřirozené důsledky a ztráta věčného života.

Aspoň jeden příklad. Psal se rok 1480. Známý malíř Leonardo da Vinci se rozhodl, že namaluje obraz Poslední večeře. Chtěl jím zvýraznit Kristovu bolest,

kerou prožíval při slovech: „Vpravdě vám říkám, jeden z vás mě vydá.“ (Mt 26,21) Zároveň chtěl zvýraznit nejen zvědavost, ale i strach apoštolů z faktu, kdo z nich by mohl být zrádce. Obraz maloval v jídelně kláštera Sancta Maria delle Grazie v Miláně. Pracoval na něm celých třicet let. Pro každou postavu na obraze hledal vhodnou předlohu. Pro zobrazení osoby Ježíše Krista našel předlohu v samotném klášteře. Byl jí muž krásné postavy s obličejem plným dobroty a lásky. V městě našel také vhodnou předlohu pro zobrazení apoštola Jana, který při Poslední večeři spočíval na Pánově hrudi. Předlohou byl mládenec s nevinným úsměvem, se zářícíma očima, které prozrazovaly čistotu jeho srdce, duše i těla. Našel ho, když vycházel z chrámu, kde byl přítomen bohoslužbě a přistoupil ke svatému přijímání. Potom malíř postupně nacházel předlohy pro postavy jednotlivých apoštolů a jeho obraz se pomalu zaplňoval. Po mnoha letech na obraze bylo volné už jen jedno místo. Scházela postava Jidáše. Leonardo dlouho hledal předlohu pro tohoto zrádce. Konečně se mu ji podařilo nalézt. Jednoho večera potkal na ulici člověka bídně oblečeného, nejistého pohledu, zamračeného obličjeje a jeho vlasy byly velmi neupravené. Malíř si řekl: „Skutečný Jidáš.“ Leonardo k němu promluvil a poprosil ho, aby přišel do vzpomínaného kláštera, a slíbil mu odměnu. Ten člověk ho poslechl a přišel přesně v dohodnutou dobu. Ale když zjistil, že mistr ho chce použít jako předlohu Jidáše, rozplakal se a řekl: „Copak mě nepoznáváte? Jsem Pietro Bandinelli. Kdysi jste podle mne maloval postavu apoštola Jana.“ Umělec byl tímto přiznáním velmi dojat a zeptal se nešťastníka, co je příčinou takovéto nepochopitelné změny. On se slzami v očích řekl: „Vášeň, vašeň nečistoty mě tak zbídačila.“

Dnes mnozí ztrácejí smysl pro čistotu, i když je skutečnou krásou děvčat, silou chlapců, zárukou šťastného manželství, věčného života a splněním našeho poslání, které nám určil náš Stvořitel. Proto nás svatý Pavel napomíná: „Prchejte před smilstvem! Každý hřích, který člověk může spáchat, zůstává vně jeho těla; kdo smilní, hřeší proti svému vlastnímu tělu. Nebo snad nevíte, že vaše tělo je chrámem Ducha Svatého, jenž je ve

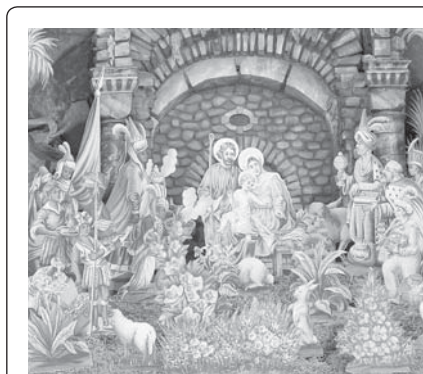

Poselství Královny míru

„Drahé děti! Ať je tento čas pro vás časem modlitby. Bez Boha nemáte mír. Proto, dítko, modlete se za mír ve vašich srdcích a rodinách, aby se Ježíš mohl zrodit ve vás a dát vám svoji lásku a požehnání. Svět je ve válce proto, že jsou srdce plná nenávisti a žárlivosti. V očích je, dítko, vidět neklid, protože jste Ježíšovi nedovolili, aby se zrodil ve vašem životě. Hleďte Ho, modlete se, a On se vám daruje v Dítěti, které je radost a mír. Já jsem s vámi a prosím za vás. Děkuji vám, že jste přijali mou výzvu.“

Medžugorje 25. listopadu 2019

vás a jehož máte od Boha? A že nepatříte sami sobě? Byli jste zkrátka a dobře koupeni! Oslavujte tedy Boha ve svém těle.“ (1 Kor 6,18–20) Na jiném místě svatý Pavel napsal: „Což nevíte, že jste Boží chrám a že ve vás přebývá Boží Duch? Zničí-li někdo Boží chrám, zničí Bůh jeho. Neboť Boží chrám je posvátný a tím chrámem jste vy.“ (1 Kor 3,16–17) Čili podle svatého Pavla nejhorší hříchy, které poskvrňují naše tělo, jsou hříchy nečistoty, protože jimi přímo ničíme Boží chrám, kterým je naše tělo. Protože Boží chrám v nás je svatý, neujdeme trestu. Svatý Alfons z Liguori, znalec lidských duší, zase říká, že nejvíce zatracenců v pekle pyká za svoje hříchy nečistoty. A svatý Pavel zase tvrdí, že ti, kdo páchají hříchy nečistoty, neprijdou do nebe: „Dobře si totiž buďte vědomi tohoto: ani smilník, ani prostopášník, ani chamtivec – což je modloslužebník – nemají právo na dědictví v Kristově a Božím království.“ (Ef 5,5)

PUZZLE BETLÉMA, 260 – 2028 dílků.

Cena 180–500 Kč. **Objednávky:** Římskokatolická farnost Třebíč-město, Martinské nám. 20, 674 01 Třebíč • trebicmartin@volny.cz • tel.: 728 133 220. Více na www.trebicmartin.cz.

Psycholožka, která sledovala svého vlastního syna od jeho pěti do pětadvaceti let, napsala knihu *Od pěti do dvaceti pěti*. Psycholožka často vedla debaty s mladými lidmi na téma čistoty. Jednou jim položila otázku: „Co si myslíte o volné lásce mladých lidí, kteří se připravují na manželství?“ Všichni chlapci a všechna děvčata souhlasili s volnou, nevázanou láskou. Ale pak položila otázku chlapcům: „S jakým děvčetem chcete vstoupit do manželství? S čistým, anebo s takovým, které žije podle vašeho receptu?“ Odpověď byla u všech stejná: „S čistým.“ Stejnou otázku položila také děvčatům a odpověď byla rovněž stejná: „S čistým.“ Ale pak se jich zeptala: „Kde vezmete čisté chlapce a čistá děvčata, když vy všichni souhlasíte s hříchy nečistoty u mladých lidí před manželstvím?“ Všichni mlčeli.

Děvčata by si měla uvědomit, že k pobavení, na flirt, pro hřích je chlapci dobrá každá poběhllice. Avšak pro manželství si každý rozumný chlapec hledá čisté děvče, neboť jen takové je zárukou jeho šťastného a trvalého manželství. Totéž, co platí o chlapcích, platí i o děvčatech.

Proto před námi stojí otázka: „Co dělat, abychom si uchránili v tomto nečistém světě čisté srdce, čisté tělo i čistou duši, a tím si zajistili šťastné manželství a věčný život?“ Na prvním místě se musíme chránit blízké příležitosti k těžkému hříchu. Blízká příležitost k těžkému hříchu je tehdy, když mám jistotu anebo velkou pravděpodobnost, že pokud se setkám s tím člověkem, anebo pokud budu číst tuto knihu, anebo sledovat tento film, tak padnu do těžkého hříchu. Již samotné nechránění se blízké příležitosti k těž-

kému hříchu je těžkým hříchem. Například děvče a chlapec se dohodnou, kdy a kde se setkají. On pracuje a služebně ho poslali mimo město. Telefonicky volal děvčeti, avšak nedovolal se. Ona věděla, že když se s ním setká, nebude to bez hříchu, a šla na dohodnuté místo. Neseťkala se s ním, ale těžký hřích již měla, protože se nechránila blízké příležitosti k těžkému hříchu.

Jiný příklad: Ve své knihovně má knihu, o níž ví, že když ji bude číst, jistě těžce zhřeší. A přece ji z knihovny vytáhl, aby ji četl, když vtom zhaslo světlo a nastala tma. On knihu nečetl, ale těžký hřích již měl. Anebo: V televizi dávali nemravný film. Budou jej dávat znovu a on dobře ví, že když jej bude sledovat, těžce zhřeší. Film je již na programu, on si sedne před obrazovku, aby film sledoval, avšak hlasatelka oznámí, že z technických důvodů film nedávají. On film nesledoval, ale těžký hřích už měl. Pokud platí, že když chceš mít sandály suché, tak nešlapej do vody, podobně platí, že pokud nechceš zhřešit, chraň se blízké příležitosti ke hříchu! Pokud se nechráníš blízké příležitosti ke hříchu, zajisté se nechráníš ani těžkého hříchu.

Aby se tato pravda více upevnila v našich srdcích, poslyšme, co říká voják a malíř Jozef Čejka (1886–1932): „Byl jsem na frontě a hovořil jsem se svým velitelem – majorem. Ten začal vyprávět o své manželce a o svých třech dcerách. Mluvil o nich s velkým dojetím a nebylo to bez slz. Potom vytáhl peněženku, vybral z ní několik rodinných fotografií a ukazoval mi je. Obdivoval jsem majorovu lásku ke svým drahým. Když kladl fotogra-

fie do peněženky, tehdy mu z ní vypadlo několik jiných fotografií. Rychle jsem se sehnul, posbíral jsem je, podíval se na ně a viděl jsem, že jsou to nemravně oblečené ženy. Podal jsem je majorovi s otázkou: »I toto jsou vaše dcery?« Na jeho tváři se objevil ruměnc a řekl: »Ani nevím, jak se sem dostaly. Jestli chceš, vezmi si je.« Tehdy jsem mu řekl: »V moji peněženke je jen jedna žena a tou je moje drahá matka. Ji bych nikdy nezamíchal do takové nemravné společnosti.« Ve tvém a mém srdci by měla být jen jedna žena a tou je naše nebeská Matka, vzor, ideál každé jiné ženy. V ní máme ctít všechny ženy světa a bylo by velkou urážkou, kdybychom ji ve svých myšlenkách, slovech, touhách anebo i skutcích někdy zamíchali do nemravné společnosti. Proto ať jsou naše myšlenky, touhy, slova i skutky čisté.

A dále: za čistotu srdce, těla i duše se musíme modlit. Pán Ježíš nám jasně řekl: „Zůstávejte ve mně jako já ve vás. Jako nemůže ratolest sama od sebe nést ovoce, nezůstane-li na vinném kmeni, tak ani vy, nezůstanete-li ve mně. Já jsem vinný kmen; vy ratolesti. Kdo zůstává ve mně a já v něm, ten nese mnoho ovoce; neboť jste-li mimo mne, nemůžete dělat nic.“ (Jan 15,4–5) Modlitba je nutná. Je to přirozená potřeba člověka, neboť je tím nejjednodušším prostředkem, jímž se můžeme kontaktovat s Bohem a prosit ho o pomoc. Kdo se modlí, bude spasen, kdo se nemodlí, ohrožuje svoji spásu!

V zachovávaní čistoty nám velmi pomáhá i pravá mariánská úcta. Umírala matka a u její postele stál synek, který zůstane úplným sirotkem. Matka si velice dobře uvědomovala situaci svého dítě-

te. Chtěla mu pomoci. Z nočního stolku vzala sošku Sedmibolestné Panny Marie, která pro ni vždy byla útěchou i v těch největších trápeních. Podala ji synáčkovi se slovy: „Ať tě ona chrání a opatruje. Ve všech pokušeních se obrať k ní, ona ti vždy pomůže zvítězit.“ Matka zemřela, chlapec zůstal sirotkem, ale vždy jednal podle rady své umírající matky. V každém pokušení se podíval na sošku a prosil o pomoc. Když v pokušení zvítězil, poutíral slzy, které soška měla namalované na svých lících. Tak to dělal pravidelně. Vyrostl, ale svého zvyku nezanechal. Sošku měl vždy před očima, v každém pokušení, i tehdy, když nebyl doma. Oženil se, ale i tehdy se držel matčiny rady. Zestárl, ba přicházela smrt. Tenkrát se podíval na sošku a po slzách již nebylo ani stopy. Stálým utíráním je úplně setřel. Tehdy se usmál a řekl: „Děkuji ti, Panno Maria, že jsi mě zachránila od hříchů, zejména od hříchů nečistoty, nikdy jsem jimi neposkvrnil své tělo, chrám Duchu Svatého.“ Ještě jednou se usmál a naposledy vydechl.

Panna Maria je naší duchovní Matkou. Velmi jí záleží na naší čistotě, na naší spáse, proto je dobré se k ní v modlitbě utíkat. Za čistotu se velmi doporučuje denně se modlívát třikrát *Zdrávas, Maria* a ke každému *Zdrávasu* dodat povzdech:

„*Ó Maria, pro svoje neposkvrněné početí zachovej v čistotě moje tělo a posvět moji duši.*“

*Z Ludová čítanka na nedele
a sviatky 11/2007 – Pravidelná příloha
časopisu Misionár
Přeložil a upravil -dd-*

Liturgická čtení - dokončení ze str. 3

svá srdce, neboť příchod Páně je blízko. Nestýskejte si, bratři, jeden na druhého, abyste nebyli souzeni. Hle, soudce už stojí přede dveřmi! Vezměte si, bratři, za vzor v utrpení a trpělivosti proroka, kteří mluvili jménem Páně.

Evangelium – Mt 11,2–11

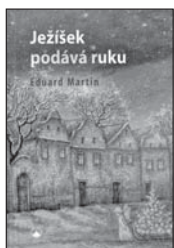
Jan Křtitel slyšel ve vězení o Kristových činech. Poslal tedy k němu své učedníky s dotazem: „Ty jsi ten, který má při-

jít, anebo máme čekat jiného?“ Ježíš jim odpověděl: „Jděte a oznamte Janovi, co slyšíte a vidíte: Slepí vidí, chromí chodí, malomocní jsou očišťováni, hluchší slyší, mrtví vstávají, chudým se hlásá radostná zvěst. A blahoslavený, kdo se nade mnou nepohorší.“

Když odcházeli, začal Ježíš mluvit k zástupům o Janovi: „Co jste vyšli na poušť vidět? Snad rákos zmitaný větrem? Nebo co jste vyšli vidět? Člověka obleče-

ného do jemných šatů? Ti, kdo nosí jemné šaty, jsou přece v královských palácích. Co jste tedy vyšli vidět? Proroka? Ano, říkám vám, víc než proroka. To je ten, o němž je psáno: »Já posílám svého posla před tvou tváří, aby připravil cestu před tebou.« Amen, pravím vám: Mezi těmi, kdo se narodili ze ženy, nepovstal nikdo větší než Jan Křtitel. Ale i ten nejmenší v nebeském království je větší než on.“

VÁNOČNÍ PŘÍBĚHY

JEŽÍŠEK PODÁVÁ RUKU

Eduard Martin • Redakce Richard Straberger

Drobné příběhy o Vánocích z rozmanitých úhlů pohledu. Eduard Martin je noblesním vypravěčem: miluje lidské rozhovory, poznal sílu vyřčeného slova a předává ji dál.

Karmelitánské nakladatelství

Brož., 119x160 mm, 200 stran, 199 Kč

TEOLOGIE

O VÍŘE V TEOLOGICKÉ SUMĚ

Tomáš Akvinský • Překlad, úvodní studie a poznámky

Tomáš Machula • Odpovědná redaktorka Eva

Fuchsová • Odborná recenze prof. Dr. Karel

Skalický, Th.D., a Štěpán Filip OP, Th.D.

Naše jednání, má-li být etické, musí být primárně řízeno intelektem, a to jak na rovině přirozené, tak na rovině nadpřirozené, kde je rozum osvěcen vírou. V traktátu o víře (STh II-II, q. 1-16) se Tomáš Akvinský tedy nejprve ptá po definici víry, zkoumá její úkony, dary Ducha Svatého, které k ní patří, a nakonec hříchy a přikázání týkající se víry. Pomůže nám mimo jiné vyjasnit vztah „víry a skutků“, který se stal významným kontroverzním tématem v dějinách církve.

KRYSTAL OP, s. r. o. • Brož., 130x205 mm, 236 stran, 280 Kč

SYNTÉZA DOGMATICKÉ TEOLOGIE III • CÍRKEV A SVÁTOSTI

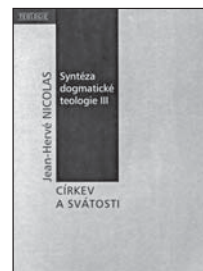
Jean-Hervé Nicolas • Z francouzštiny přeložili Tomáš Parma a Markéta Štěpánková • Odpovědná redaktorka Eva Fuchsová

Syntéza dogmatické teologie vznikla zredigováním kursů dogmatické teologie, které dával P. Jean-Hervé Nicolas (1910-2001), je-

den z nejvýznamnějších představitelů soudobého tomismu na teologické fakultě ve Fribourgu. Díky znalosti současných teologů a dokonalému ovládnutí teologické metody Tomáše Akvinského předkládá Nicolas výklad, který se vyznačuje jak pevností, tak ortodoxií, a přitom je obohacen o výsledky období teologického zkoumání posledních desetiletí. Autor se v této části zaměřuje na oblast eklesiologie a sakramentální teologie. Tato pojednání jsou logickým pokračováním kristologie, protože církev a svátosti lze chápat pouze ve vztahu ke Kristu, jako jeho prodloužení zde. Vyšlo s církevním schválením.

KRYSTAL OP, s. r. o.

Brož., 165x230 mm, 492 stran, 440 Kč

ŽIVOTOPIS SVĚTICE

SVATÁ FRANTIŠKA ŘÍMSKÁ • OSVĚDČENÁ PŘÍMLUVKYŇE

Maria Luisa Valenti Roncová • Z italského přeložil Josef Koláček • Odpovědná redaktorka Luisa Karczubová

Po ztrátě synů a manžela přijala úděl vdovy. Její dřívější palác se proměnil v útočiště chudých a nemocných. V době, kdy Řím strádal politickými spory a lidé houfně umírali na mor, s diskretní „aristokracií ducha“ slouží nezapomenutějším. Vnitřně strádala papežským rozkošem a obětovala se za sjednocující koncil, který by vyhojil rány církve. Nepřekvapuje, že je nazvána patronkou Říma. Je osvědčenou přímluvkyní za ty, kteří si zoufají nad ztrátou majetku a jsou nuceni žít v nespravedlnosti. Svatá Františka Římská (1384-1440)...

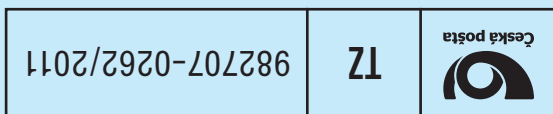
Refugium Velehrad-Roma, s.r.o.

Brož., 130x205 mm, 160 stran, 150 Kč

Prodejní dobu našich knihkupectví v Olomouci na Dolním náměstí i na Wurmově ul. o vánočních svátcích najdete na www.malicecm.cz.

Objednávky knih - tel. 587 405 431 • Administrace a inzertní týdeník Světlo - tel./fax 585 222 803 • Malice cyrilometodějská s. r. o., Dolní nám. 24, 771 11 Olomouc 1, e-mail: knihy@malicecm.cz • Kompletní nabídku knižní produkce MCM naleznete na internetové adrese www.malicecm.cz

Malice cyrilometodějská s. r. o.
Dolní nám. 24
771 11 Olomouc 1